

Minister veronderstelt alleen kwaliteitsverbetering

De minister van VWS geeft in haar kamerbrief over taakherschikking in de mondzorg aan dat *tijdens het experiment bekeken wordt of de toekenning van de bevoegdheid leidt tot kwaliteitsverbetering in de individuele gezondheidszorg*. Ze doet dat in deze ene brief zelfs twee keer! Het ontbreekt geheel aan enige onderbouwing voor de door de minister veronderstelde kwaliteitsverbetering. Of voor de minister bij deze maatregel ook het kostenaspect meespeelt, is niet duidelijk. Hooguit doet de veronderstelling in de kamerbrief *dat mondhygiënisten zo een belangrijk deel van de reguliere mondzorg voor hun rekening kunnen nemen* zoiets vermoeden.

Alleen bevoegd indien bekwaam

Daarnaast geeft de informatie bij deze internetconsultatie aan dat *gedurende de experimenteerperiode van vijf jaar onderzocht wordt of mondhygiënisten daadwerkelijk in staat zijn zelfstandig deze voorbehouden handelingen te verrichten*. Een nogal vreemd experiment wanneer de minister er kennelijk niet zeker van is dat de mondhygiënisten bekwaam zijn!

Tandartsen in de verdediging

De tandartsenorganisaties – waarvan je mag verwachten dat zij minstens weerstand bieden tegen deze vorm van uitholling van hun rol in de mondzorg – voeren als argumenten aan dat de kwaliteit van de zorg zal dalen, de kosten zullen stijgen en dat de bevolking het ook niet wil. Begrijpelijke veronderstellingen maar ook dit zijn slechts veronderstellingen.

Taakdelegatie heeft al lang kwaliteitwinst bewezen

Over het positieve effect van *taakdelegatie* – van tandarts naar mondhygiënist – op de kwaliteit van de mondzorg zijn voldoende onderzoeksresultaten bekend. In de meeste onderzoeken is steeds sprake geweest van een nauwe samenwerking – onder één dak – waardoor verantwoordelijkheden en die van de tandarts als regisseur van de mondzorg in het bijzonder, duidelijk waren. Voor alle betrokken partners in zorg (dus ook voor de patiënten).

Wetswijziging leidt niet tot samenwerking, eerder tot het tegendeel

Wetswijzigingen zijn helemaal niet nodig wanneer tandartsen en mondhygiënisten onder één dak (en dat mag best ruim gezien worden) samen staan voor optimale mondzorg. Met de tandartsen die als 'regisseur' of 'poortwachter' hun verantwoordelijkheid nemen en de mondhygiënisten - die bepaalde vormen van mondzorg, zoals preventie, al lang beter kunnen uitvoeren dan tandartsen - als een gelijke partner worden gezien en ook als zodanig gewaardeerd. En dat bevorderen en realiseren van de professionele samenwerking is aan de beroepsgroepen en niet aan de minister door opnieuw de mondzorg op te zadelen met een twijfelachtig experiment.